Advent - Quart diumenge

Per Administrador el dg., 19/12/2010 - 09:00

Is 7,10-14
Rm 1,1-7
Mt 1,18-24

Estem ja, com qui diu, abocats al Nadal; i la litúrgia d'avui sembla que vol ajudar-nos a prendre consciència d'un aspecte fonamental del que celebrem en el Nadal: celebrem el gran do absolutament gratuït, absolutament inesperat i incomprensible, de la voluntat salvadora de Déu envers nosaltres, pobres éssers humans que anem cercant a les palpentes el sentit de les nostres vides.La primera lectura ens diu com el rei Acaz ni s'atrevia a demanar res a Déu. Però Déu mateix li diu que li vol assegurar un senyal suprem de la seva benvolença: una noia tindrà un fill que s'anomenarà "Emmanuel" que vol dir "Déus és amb nosaltres". Déu mateix es farà present, com un de nosaltres,fill d'una noia, com presència i acció del seu poder salvador. Les tristes experiències de les nostres vides podrien a vegades fer-nos témer que estem com abandonats de Déu. Però Déu ens vol assegurar que, passi el que passi, ell està realment amb nosaltres, que mai no ens abandonarà, que el tindrem sempre a favor nostre i al nostre costat gràcies a algú que, essent un de nosaltres -"fill de noia" - ens serà també força, ajut i salvació de Déu. L' Emmanuel promès és la penyora de la incondicionalitat de Déu a favor nostre. Això és el que celebrem en el NadalEn la segona lectura, la gran obertura de la Carta de St. Pau als cristians de Roma, l'Apòstol proclama que l'antiga promesa s'ha realitzat en Jesucrist, el qual "pel seu llinatge humà nasqué com descendent de David", però per l'Esperit santificador és constituït fill poderós de Déu, cosa que es fa palesa particularment per la seva resurrecció d'entre els morts. La força salvadora de Déu es fa present en Jesús, nascut pobre i humil a Betlem.L'evangeli sobre els dubtes de St. Josep podria semblar de cop només una historieta confegida per realçar els aspectes meravellosos i sobrenaturals dels relats de Nadal, a la manera dels apòcrifs. Però sens dubte aquest relat té una profunda intenció teològica: es tracta de subratllar com l'autodonació salvadora de Déu és tota iniciativa seva, no ve de cap iniciativa humana. Però, a la vegada, a nosaltres pertoca acceptar-la i acollir-la amb fe i agraïment, per més que no acabem de comprendre'n el perquè i el com. Josep és aquí el model de la manera com hem d'acollir el Nadal: ell és l'home just i bo (no vol blasmar ni danyar en res la seva esposa); és home de fe, i recorre a Déu en la seva perplexitat; i acull amb fe, sense preguntes curioses, el misteri que Déu vol obrar a través de la seva esposa. És així com accepta que el fill esperat serà "Jesús", que vol dir "el que salva", el que era anunciat i esperat pels profetes i per tot el poble.Preparem-nos, doncs, al Nadal fomentant en nosaltres les tres actituds que ens suggereixen les tres lectures d'avui.En primer lloc, que enmig de tants absurds i tantes desgràcies - guerres, fams, misèries materials i morals, individuals i col·lectives, crisis de tota mena que semblen dominar-ho tot en el nostre món. - mantinguem la fe que "Déu és amb nosaltres", és Emmanuel, i manté la seva promesa d'alliberament i de salvació. Ell no té abandonat el nostre mon per perdut que ens pugui semblar.En segon lloc, la presència salvadora de Déu en el món és Jesucrist i el que ell va practicar i ens va ensenyar. Ell ens és model, ens mostra l'únic camí possible de salvació: va néixer i va viure en pobresa; es feu disponible als pobres i als senzills; ens ensenyà que tots som fills d'un mateix Pare i que hem de viure realment com germans, que hem de fer als altres tot allò que volem que ens facin a nosaltres.... i, finalment, que no hi ha amor més gran que donar la vida pels altres.... Celebrar el Nadal vol dir que, deixant de banda els camins de prepotència i d'insolidaritat que semblen dominar per tot arreu, volem entrar per aquest camí de Jesús, guiats i ajudats per ell i per l'Esperit que ell ens promet.Finalment, seguint l'exemple de Josep, hem d'acollir agraïts el misteri de gratuïtat i inexplicabilitat humana de les maneres com Déu ofereix la salvació. Sovint els nostres camins no són els seus camins. Sovint ens podrem trobar com perduts que no entenem res... Però si, seguim Jesús, el seu ensenyaments i el seu exemple, i estem amatents a seguir l'Esperit que ell ens envia, Déu ens portarà la veritable salvació. Remarquem el que ens ha dit St. Pau: Jesús és fill poderós de Déu "a partir de la resurrecció d'entre els morts". Aquest Jesús salvador que celebrem al Nadal va haver de passar pel tràngol de la passió i de la mort... Foren moments de foscor, en els que semblava que res no tenia sentit. Però la força salvadora de Déu es mostrarà finalment en la resurrecció. En el Nadal celebrem l'amor salvador de Déu manifestat en la pobresa de l'Infant nat en el pessebre. La seva feblesa anticipa ja el camí que el durà la passió. Però, en celebrar el Nadal, anticipem també la força de l'amor de Déu que es manifestarà en resurrecció. El cicle que comencem en el Nadal ha de culminar en la Pasqua. Aquest és el misteri de l'Emmanuel, "Déu amb nosaltres": és el Déu que ve a patir amb nosaltres en el nostre camí de passió, però que ens assegura la victòria definitiva del seu poder en la resurrecció.

ETIQUETES
SALVACIÓ RECEPTIVITAT GRATUÏTAT EMMANUEL